Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26113
Copyright: Admont, Benediktinerstift

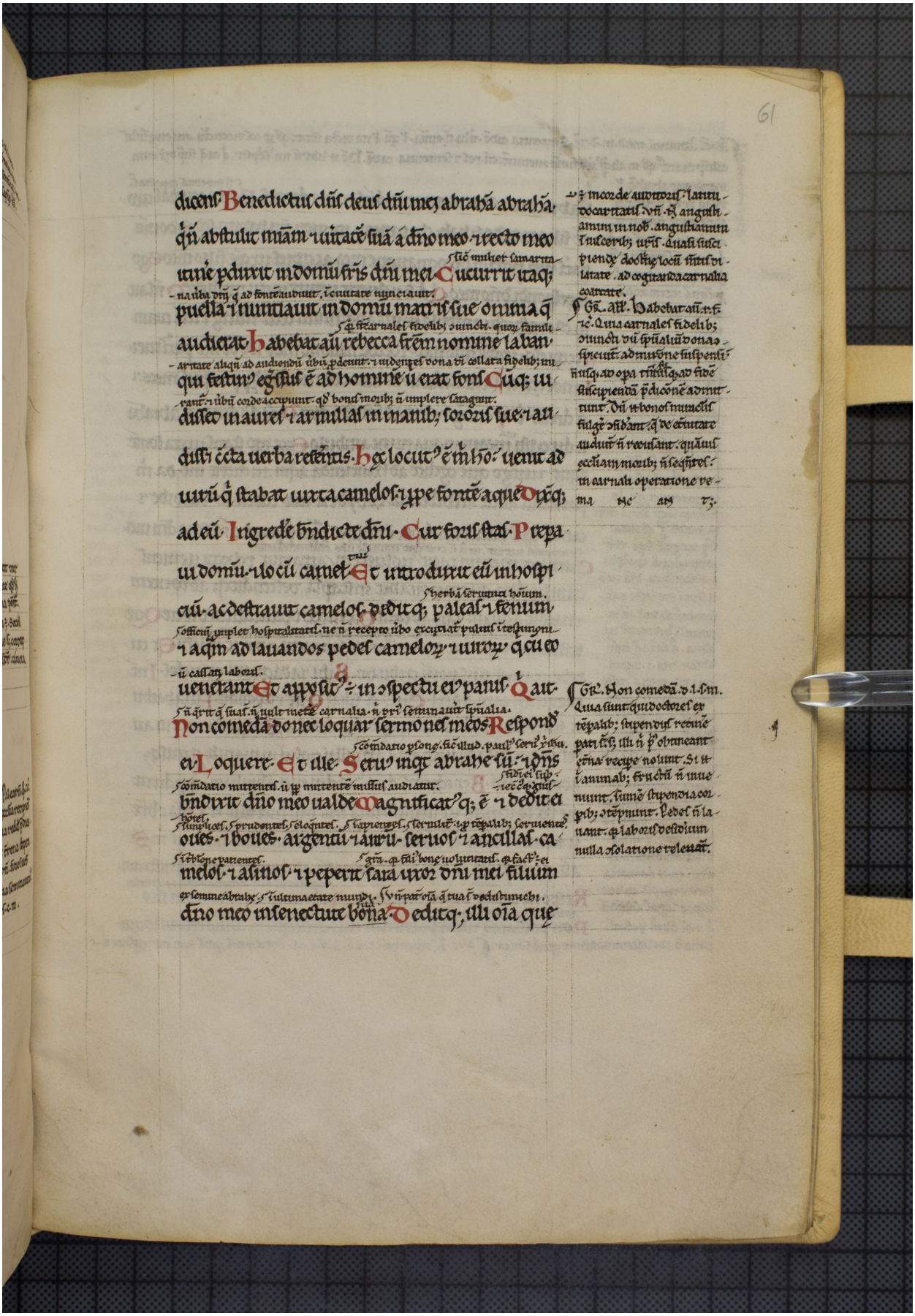

61

dicens: Benedictus dñs deus dñi mei abrahã abrahã
q̃ ñ abstulit miam ꝛ uitatẗ sua a dño meo ꝛ recto meo
uie pduxit me domũ fris dñi mei Cucurrit itaq;
puella ꝛ nuntiauit in domũ matris sue omnia q̃
audierat Habebat aũ rebecca frem nomine laban
qui festinus egressus ē ad hominem u erat fons Cũq; iu
dasset in aures ꝛ armillas in manib; sororis sue ꝛ audi
dissi ēcta uerba retentis. Hec locutus ē mihi ho. uenit ad
uirũ q̃ stabat iuxta camelos ꝛ ype fontẗ aquẗ Dixq;
ad eũ Ingrede bndicte dñi. Cur foris stas. Preparauꝰ
domũ ꝛ loc cũ camelis Et introduxit eũ in hospi
cũ. ac destrauit camelos. deditq; paleas ꝛ fenum
ꝛ aqm ad lauandos pedes camelorꝫ ꝛ uirorꝫ q̃ cũ eo
uenerant Et apposuit in ꝛ spectu eius panes. Q̃ aut
Non comedã donec loquar sermones meos Respond
ei Loquere. Et ille. Seruus inqt abrahe sũ. ꝛ dñs
bndixit dño meo ualde Magnificatusq; ē ꝛ dedit ei
oues. ꝛ boues. argentũ ꝛ aurũ. seruos ꝛ ancillas. ca
melos. ꝛ asinos. ꝛ pecuniam sara uxor dñi mei filium
et semine abrahe. in ultima ætate mundi. Supra oia q̃ tua sunt habundanti.
dño meo in senectute bona. Deditq; illi oia que

ꝛ in cor de auditorꝫ. latitudo cartarũ. dñi. q̃ angustiam in nob. angustiam in mulieribus; ut ñ. quasi suscipiendo doctrinę locũ. sinus dilatare. ad cognitionem carnalia contrahere.

Gr. alt. Habebat aũ. n. f. ꝛc. Quia carnales fidelibus; munera dũ spualiũ donaspicuit. ad mundne suspentis ñ ulq; ad opa ñ ulq; ad fide suscipienda p dicone admittunt. dũ ut bonos mutuo fulgẗ fidant. q̃ de cõitate audiũt ñ reculant. quãtus ecclia in moribus ñ sequitur. in carnali operatione vema hic aut ꝛ.

Gr. Non comedã. d. l. s. m. Quia sunt quidocrines erẗpalibus; stipendiis recuse pari ñ q̃; illi ñ p obtineant cõna recuse nolunt. Si ut animab; fructũ ñ mutuunt. sunt stipendia corporib; ꝛ ẗpmunt. Pedes ñ lauant. q. laboris desiderium nulla solatione relenat.